

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 65/09

16 iulie 2009

Concluziile avocatului general prezentate în cauza C-325/08

Olympique Lyonnais/Olivier Bernard & Newcastle United

AVOCATUL GENERAL SHARPSTON CONSIDERĂ CĂ NORMELE CARE OBLIGĂ UN CLUB DE FOTBAL CARE SEMNEAZĂ UN CONTRACT CU UN TÂNĂR JUCĂTOR SĂ PLĂTEASCĂ O COMPENSAȚIE ALTUI CLUB CARE A PREGĂTIT JUCĂTORUL POT FI JUSTIFICATE

Cu toate acestea, o astfel de compensație ar fi proporțională numai dacă ar fi calculată ca un procent din costurile totale de pregătire suportate de club și ar fi distribuită în mod corespunzător între toate cluburile care au participat la pregătirea jucătorului

În anul 1997, Olivier Bernard a încheiat un contract de pregătire cu o durată de trei ani, în calitate de „joueur espoir”, cu clubul francez de fotbal Olympique Lyonnais. La sfârșitul contractului, acesta a decis să nu accepte oferta de contract profesional pe care i-a făcut-o clubul francez, încheind, în schimb, un contract cu clubul englez Newcastle United.

În perioada respectivă, Carta franceză a fotbalului profesionist impunea ca „joueurs espoirs” – jucători promițători cu vârsta cuprinsă între 16 și 22 de ani care beneficiază de contracte de pregătire cu un club profesionist – să încheie un contract cu clubul care i-a pregătit, dacă un astfel de contract le era oferit la sfârșitul pregătirii. Dacă alegeau să nu accepte respectiva ofertă, aceștia nu puteau încheia, timp de trei ani, un contract cu un alt club francez fără consimțământul clubului care i-a pregătit.

Olympique Lyonnais i-a acționat în justiție pe domnul Bernard și clubul Newcastle United, solicitând în fața instanțelor franceze despăgubiri în valoare de 53 357,16 euro – echivalentul salariului pe care domnul Bernard l-ar fi primit pe parcursul unui an dacă ar fi semnat un contract cu Olympique Lyonnais.

În primă instanță, clubului Olympique Lyonnais i s-a acordat jumătate din suma solicitată, pe care domnul Bernard și Newcastle United erau obligați în mod solidar să o plătească. După ce apelul a fost câștigat de jucător și Newcastle United, Olympique Lyonnais a formulat un recurs la Cour de cassation din Franța. Această instanță a solicitat Curții de Justiție să stabilească dacă o dispoziție care obligă un jucător aflat în curs de pregătire, care încheie un contract de jucător profesionist cu un club din alt stat membru, să plătească o compensație constituie o restricție privind libera circulație a lucrătorilor, principiu consacrat de Tratatul CE și, în cazul unui

răspuns afirmativ, dacă aceasta poate fi justificată prin necesitatea de a încuraja recrutarea și pregătirea de tineri jucători profesioniști.

În opinia avocatului general Eleanor Sharpston, este evident că o astfel de normă, potrivit căreia un „joueur espoir” care, la sfârșitul perioadei de pregătire, încheie un contract profesionist cu un club dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene poate fi obligat să plătească o compensație, constituie o restricție privind libera circulație a lucrătorilor.

Avocatul general arată că sportul face obiectul dreptului comunitar în măsura în care reprezintă o activitate economică. Activitatea salariată a jucătorilor de fotbal profesioniști constituie o astfel de activitate. În plus, interzicerea restricțiilor privind libera circulație a lucrătorilor se extinde la normele privind reglementarea colectivă a muncii salariate, inclusiv la normele adoptate de federațiile de fotbal. În sfârșit, avocatul general amintește că unele norme pot împiedica libera circulație chiar dacă se aplică indiferent de naționalitate sau de cetățenie și că normele care impun plata unei compensații de transfer, de pregătire sau de promovare între cluburi cu ocazia transferului unui jucător de fotbal profesionist constituie, în principiu, un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor.

În ceea ce privește posibila justificare a restricției, avocatul general precizează că aceste norme asigură ca, astfel, cluburile să nu fie descurajate să recruteze și să pregătească tineri jucători de perspectiva ca un alt club să beneficieze de investiția făcută, fără a obține nicio compensație. Luând în considerare importanța socială a fotbalului și consensul public potrivit căruia trebuie să fie încurajate pregătirea și recrutarea de tineri jucători, avocatul general Sharpston consideră că este plauzibil ca normele care prevăd despăgubirea cluburilor pentru investiția pe care au efectuat-o în pregătirea de tineri jucători să poată fi justificate de interesul public.

Cu toate acestea, avocatul general consideră că norma franceză în cauză depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv în ceea ce privește compensația acordată. Numai o măsură care acordă cluburilor o compensație corespunzătoare costurilor lor reale de pregătire ar putea fi adecvată și proporțională. În consecință, o compensație bazată pe câștigurile viitoare ale jucătorului sau pe pierderile de profit viitoare ale clubului nu ar fi acceptabilă, niciunul dintre acești factori neavând vreo relevanță pentru obiectivul încurajării recrutării sau al pregătirii de tineri jucători.

Dezvoltând acest punct de vedere, avocatul general Sharpston consideră că, din moment ce numai o mică proporție a jucătorilor aflați în curs de pregătire vor continua cu succes o carieră profesională, ar fi adecvat ca respectiva compensație să fie calculată proporțional cu costurile totale de pregătire suportate de club, mai degrabă decât cu costurile reale ale pregătirii unui anumit jucător. Mai mult, în cazul în care un anumit jucător a fost pregătit de mai multe cluburi, orice compensație ar trebui să fie împărțită în mod corespunzător între cluburile în cauză. În sfârșit, avocatul general consideră că nu ar fi nerezonabil ca, în anumite împrejurări, jucătorul pregătit să poată fi obligat să plătească el însuși o parte a compensației, cu condiția ca – în acest caz – valoarea acesteia să fie calculată pe baza costurilor individuale de pregătire a acestuia și nu a costurilor totale de pregătire suportate de club.

MENȚIUNE: Opinia avocatului general nu este obligatorie pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții de Justiție a Comunităților Europene urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: BG ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK

*Textul integral al concluziilor este disponibil la adresa internet a Curții
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C-325/08>*

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua prezentării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să îl contactați pe Claudiu Ecedi-Stoisavlevici.

Tel.: (00352) 4303 3720 Fax: (00352) 4303 4719

*Imagini de la ședință vor fi disponibile pe EbS „Europe by Satellite”,
serviciu pus la dispoziție de Comisia Europeană, Direcția generală presă și comunicare,
L-2920 Luxemburg, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249
sau B-1049 Bruxelles, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956.*